

Lovforslag nr. L 240. Fremsat den 23. april 1997 af miljø- og energiministeren (Svend Auken)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om varmforsyning

(Etablering af direkte kundeforhold mellem forbruger og forsyningsselskab)

§ 1

I lov nr. 382 af 13. juni 1990 om varmforsyning, som senest ændret ved lov nr. 213 af 29. marts 1995, foretages følgende ændring:

1. I § 20 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Hvor det er teknisk gennemførligt, skal betaling for varme og naturgas efter målt forbrug ske i et direkte kundeforhold mellem forbruger og forsyningsselskab, uanset om forbrugeren er lejer, andelshaver eller ejer.«

2. § 34, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrunden for lovforslaget

I december 1992 nedsatte boligministeren et udvalg om obligatorisk individuel måling af forbrugsposter. Udvalgets kommissorium var at komme med forslag til, hvordan det økonomiske incitament og dermed motivationen til at spare på forbrugsposter kan øges for den enkelte.

Udvalget afgav betænkning (nr. 1286) i februar 1995, bl.a. med anbefaling af

at der indføres krav om individuel varmemåling i alt nybyggeri med virkning fra 1. juli 1995

at der indføres krav om individuel varmemåling i eksisterende byggeri inden udgangen af 1998, hvor dette er økonomisk/teknisk muligt.

I forlængelse af anbefalingerne udtalte Boligselskabernes Landsforening, at hvis de i forhold til deres beboere skal argumentere for, at beboernes forbrug skal måles individuelt med betydelige omkostninger til følge, skal der, hvor individuel afregningsmåling er teknisk mulig, skabes en klar lovhjemmel for, at værk og forbruger indgår aftaler herom i lighed med det individuelle afregningssystem, som allerede er gældende på elområdet. Det vil sige, at man følger princippet om, at den der forbruger energien, også alene hæfter for dette forbrug.

På vandforsyningsområdet er der, med baggrund i ovennævnte betænkning, blevet fremsat et lovforslag der bygges på princippet om, at forbrugeren alene hæfter.

På elforsyningsområdet har princippet gennem lang tid været almindeligt accepteret og anvendt. På varmforsyningsområdet derimod er det en udbredt praksis, at varmforsyningselskaber indgår leveringskontrakter direkte med udlejer/ejere, og dermed sikrer sig, at ikke kun forbrugeren hæfter, men også at udlejer/ejer hæfter subsidiært for den forbrugte varme.

Gas- og varmeprisudvalget har hidtil haft den praksis, at forbrugeren hæfter for betaling af gas og varme, men er blevet underkendt af både konkurrenceankenævnet og Højesteret (UfR 1993.542 H).

Konkurrenceankenævnets kendelser samt højesterets dom underkender dog ikke princippet generelt, men lægger vægt på, at når leveringskontrakten er indgået mellem udlejer/ejer og forsyningselskabet, er det ikke urimeligt, at den, der har indgået kontrakten, også skal hæfte.

Boligselskabernes Landsforening har på baggrund af ovenstående rettet henvendelse til miljø- og energiministeren samt boligministeren med ønske om, at der skabes en klar lovhjemmel for, at den enkelte lejer kan opnå et egentligt selvstændigt kundeforhold over for varmeværker.

Miljø- og energiministeren og boligministeren er enig i, at der bør ske en ligestilling af ejere og lejere/andelshavere o.l., og at der derfor på naturgas-/varmforsyningsområdet bør tilvejebringes en klar hjemmel for en kundemæssig ligestilling mellem boliglejerne/andelshavere o.l. og boligejere. Varme- og naturgasforsyningselskaber bør, i tilfælde hvor der er installeret et selvstændigt stik med selvstændig måler til den enkelte boligenhed, der kan måle boligenhedens varmeforbrug, og hvor de byggetekniske forudsætninger i øvrigt er tilstede, kunne tilpligtes at indgå aftale om leverance af naturgas og varme med lejere/andelshavere o.l. af den pågældende boligenhed, uden at udlejer/ejeren subsidiært hæfter for betalingen.

2. Sigtet med lovforslaget

Lovforslaget fastsætter regler for en ligestilling mellem lejere/andelshavere o.l. og parcelhusejere med hensyn til hæftelse for betaling af gas og varme, i de situationer hvor dette er teknisk muligt, dvs., hvor der er installeret et selvstændigt stik med selvstændig måler til boligenheden.

Typiske boligenheder, der vil være omfattet af lovændringen, vil derfor være nye tætte, lave bebyggelser.

3. Forholdet til EU-retten

Det vurderes, at forslaget ikke indeholder EU-retlige aspekter.

4. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget ventes at forøge de berørte forbrugeres incitament til at spare på naturgas-/varmeforbruget.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser

For fremtidige leverancer af varme/naturgas, leveret under de nævnte fysiske forhold, er der ingen dobbelthæftelse for betaling.

Lovforslaget skønnes ikke at få administrative konsekvenser.

6. Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at få erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Som det fremgår af de generelle bemærkninger, har det hidtil været en udbredt praksis, at forsyningsselskaber har betinget sig, at leveringsaftaler bliver indgået direkte med udlejer/ejer/boligselskab og som en følge deraf, at pågældende udlejer/ejer/boligselskab dermed hæfter subsidiært for lejer/andelshaveres o.l. forbrug. § 1 indeholder en præcisering af det hæftelsesforhold, der efter lovændringen

bliver gældende når de nedenfor beskrevne leveringsforhold er valgt. Bestemmelsen indebærer, at der, hvor det er teknisk gennemførligt, etableres et direkte kundeforhold mellem lejer/andelshaver o.l. af den enkelte boligenhed og varme- eller naturgasforsyningsselskabet og dermed, at ejendommens ejer i de tilfælde hvor dette fysiske leveringsforhold er etableret – ikke subsidiært hæfter for lejers eller andelshavers betaling for varme- eller naturgasforbruget.

Ved »teknisk gennemførligt« forstår, at der til den enkelte boligenhed forefindes et selvstændigt stik samt en selvstændig varme-/naturgasmåler, der ejes af varmforsynings-/naturgasselskabet.

Endvidere er det en forudsætning, at varmforsyningen til den enkelte boligenhed er konstrueret således, at det er muligt umiddelbart at afbryde den enkelte boligenheds varme-/naturgasforsyning uden at afbrydelsen berører andre varme-/naturgasforbrugere. Det forudsættes, at samtlige boligenheder i de pågældende bebyggelser omfattes af et direkte kundeforhold.

Til nr. 2

Ændringen af § 34, stk. 3, foretages som konsekvens af ændring af straffeloven ved lov nr. 474 af 12. juni 1996, jf. justitsministeriets skrivelse af 28. juni 1996.

Skriftlig fremsættelse (23. april 1997)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om varmforsyning. (Etablering af direkte kundeforhold mellem forbruger og varme-/naturgasforsyningen).

(Lovforslag nr. L 240).

Forslagets sigte er at skabe ligestilling mellem ejere og lejer/andelshaver o.l.

En parcelhusejer hæfter alene for betaling af eget energiforbrug. I modsætning hertil er det en udbredt praksis på varmforsyningsområdet, at forsyningselskaberne indgår leveringskontrakter direkte med udlejer/ejer/boligselskab, hvorved de sikrer sig, at ikke kun den enkelte forbruger, men også udlejer, ejer eller boligselskab hæfter for forbruget.

Dermed tilsidesættes princippet om, at den der forbruger energien også alene hæfter for dette forbrug. Dette princip er, udover at være særdeles rimeligt, et bærende element i bevidstliggørelsen af den enkelte om dennes energiforbrug og dermed et vigtigt element i at

øge det økonomiske incitament – og motivationen for den enkelte forbruger – til at spare på forbrugsposterne.

Der bør være en ligestilling af boligejere og lejere/andelshavere o.l. For ikke at skabe unødvendig lovgivning har det været undersøgt om en ligestilling eventuelt kunne foretages administrativt, men det viste sig, at det for det første ville skabe unødigt store problemer og for det andet, at tidshorisonten ville blive for lang.

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med det tilsvarende lovforslag (L 188) på vandforsyningsområdet. Lovforslagene tilstræber at skabe en ensartet retsstilling på miljø- og energiområdet således, at for det første får lejere/andelshavere samme retsstilling som parcelhusejere i sammenlignelige situationer, og for det andet øges bevidstheden om den enkeltes energiforbrug.

Idet der i øvrigt henvises til lovforslaget med bemærkninger, anbefales Folketingets velvillige behandling af forslaget.